

ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ ΡΩΜΑΙΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΕΝ ΑΙΔΗΨΩΙ

(Πίναξ 1 - 3).

Τὸ βαλανεῖον τοῦτο, οὗ τὸ διάγραμμα ὁ ἀναγνώστης βλέπει ἐν τῷ 1^ῳ πίν., ἐξαίρουμένου μικροῦ τινος μέρους τοῦ περιβάλλοντος αὐτὸ κυκλικοῦ τοίχου, ἦτο ἅπαν κεκαλυμμένον τοῦτο μὲν ἐκ χωμάτων καὶ λίθων, τοῦτο δὲ ἐκ στρωμάτων ἀπολιθώσεων γενομένων ἐκ τῶν ἰζημάτων, ἅτινα τὸ ἐκ τῶν Αἰδηψίων θερμῶν πηγῶν ὕδωρ σχηματίζει, κεῖται δὲ ἐν τῷ κτήματι τῶν κληρονόμων Ζωντανοῦ. Ὅπως ἐρευνήσωμεν τὸν χώρον τοῦτον, ὠρμήθημεν ἐκ τῶν πρὸ ἐτῶν εὐρεθειῶν ἐνταῦθα ἀναθηματικῶν ἐπιγραφῶν τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου τῶν Ἑσπιαίων πρὸς τοὺς αὐτοκράτορας Ἀδριανόν, Σεπτίμιον Σευήρον Περτίνακα, Κωνσταντῖνον (ιδ. Ἐπιγρ. Αἰδηψοῦ 1, 2, 3, 4) καὶ ἐκ τῶν ἀνδριάντων, ὧν τὰς εἰκόνας παρατίθεμεν ἐνθάδε (ιδ. πίν. 2 καὶ 3 εἰκ. Α', Β', Γ'). Ἄπαν τὸ οἰκοδόμημα περιβάλλει τοίχος κυκλικός, οὗ ἐπὶ μιᾷς χορδῆς κεῖται ἡ πρόσοψις τοῦ βαλανείου. Ἐπὶ τοῦ περιβάλου ὑπῆρχον δύο εἰσοδοί, ὧν ἡ μὲν κειμένη ἐν τῷ μέσῳ τῆς καταντικρῆς πρὸς τὴν θάλασσαν βλεπούσης προσόψεως κατεστράφη ὑπὸ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ κτήματος, ὅτε ἐφύτευεν ἐν αὐτῷ ἄμπελον, ἡ δ' ἑτέρα ἔκειτο ἐν ἀριστερᾷ τῷ πρὸς τὴν θάλασσαν ὁρῶντι ταύτης σώζεται ὁ οὐδὸς καὶ μέρος τῶν παραστάδων. Ἐπὶ τοῦ τοίχου τῆς προσόψεως φαίνονται καὶ νῦν ἐν μέρει σωζόμεναι τρεῖς νύμφαι ἢ κόγχαι, ὧν ἡ μὲν ἐν τῷ μέσῳ εἶνε τετράγωνος, αἱ δὲ περὶ αὐτὴν ἡμικυκλικαί. Τὸ βαλανεῖον συνέκειτο ἐκ τεσσάρων δωματίων (α, β, ε, ζ) κειμένων ἐν τῷ χώρῳ τῷ μεταξὺ τῆς προσόψεως καὶ τοῦ παραλλήλου πρὸς τὸν περιβάλλοντα ἅπαν τὸ οἰκοδόμημα κυκλικὸν τοίχον. Τὸ ὕψος τῶν ἐσωτερικῶν τοίχων τῶν δωματίων, οἵτινες σώζονται, εἶνε μ. 2,80. Τοσοῦτον εἶνε

τὸ ὕψος τοῦ τε σωζομένου μέρους τοῦ περιβάλου καὶ τοῦ πρὸς αὐτὸν παραλλήλου ἡμικυκλικοῦ τοίχου, οὗ ἡ μὲν δυτικὴ πλευρὰ στηρίζεται ἐπὶ τοῦ τοίχου τῆς προσόψεως, ἡ δὲ ἀνατολικὴ ἐπὶ τοίχου ἐνοῦντος αὐτὸν (ι) μετὰ τοῦ περιβάλου. Τῶν δωματίων τὰ μὲν τρία κεῖνται ἐπὶ τῆς προσόψεως καὶ βλέπουσι πρὸς μεσημβρίαν πρὸς τὴν θάλασσαν, τὸ δὲ τέταρτον κεῖται ὅπισθεν τῶν δωματίων β καὶ ε πρὸς βορρᾶν. Ἐπὶ τοῦ δωματίου α, ἐν τῇ προσόψει τοῦ τοίχου, ὑπάρχει κατὰ χώραν ἔτι κείμενος κίων ἔχων ραβδώσεις τριγωνικάς (ιδ. πίν. 1 διαγρ. προσόψ. σο'), αἵτινες ἀρχόμεναι ἐκ δεξιῶν καὶ χωροῦσαι λοξῶς μέχρι τοῦ μέσου λαμβάνουσιν ἐναντίαν διεύθυνσιν, ὥστε τῷ μακρόθεν ὁρῶντι ὁ κίων φαίνεται οὐχὶ μονόλιθος ἀλλ' ἐκ δύο λίθων συγκείμενος. Πλὴν τοῦ κίονος τούτου ὑπῆρχε καὶ ἕτερος ὅμοιος, οὗ τὸ κιονόκρανον μόνον εὐρέθη, διότι, ὡς εἶπεν ἡμῖν ὁ ἐνοικιαστὴς τοῦ κτήματος, ὁ κορμὸς αὐτοῦ ἐξαχθεὶς κατὰ τὴν φύτευσιν τῆς ἀμπέλου ἐδωρήθη τῷ ἀξιωματικῷ τοῦ ἱππικοῦ κ. Ραγκασῆ. Ἐν τῷ δωματίῳ τούτῳ ὑπάρχουσι δύο νύμφαι, ὧν ἡ μὲν κεῖται ἐν τῷ πρὸς ἀνατολὰς τοίχῳ, ἡ δὲ ἐν τῷ πρὸς δυσμάς. Ἐξῶθεν τοῦ δωματίου τούτου ἐν τῇ γωνίᾳ ἀκριβῶς τοῦ πρὸς ἀνατολὰς τοίχου (θ) εὐρέθη κεφαλὴ ἀνδρὸς Ῥωμαίου (ιδ. εἰκ. 1), ἣτις ἔκειτο πρηνῆς. Σημειωτέον ὅτι ἀντικρῆ ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κυκλικοῦ τοίχου τοῦ περιβάλλοντος ἅπαν τὸ οἰκοδόμημα εὐρέθη, ὡς εἶπον ἡμῖν, ἡ νῦν ἐν τῷ μουσεῖῳ Χαλκίδος εὐρισκομένη εἰκὼν τῆς Ῥωμαίας δεσποίνης. Τὸ ἐν τῷ κέντρῳ πολυγωνικὸν δωμάτιον (β) συνεχαινώνει τῷ προθαλάμῳ (γ), τῷ πρὸς βορρᾶν δωματίῳ (ζ) καὶ τῷ πρὸς δυσμάς (ε). Ἐν τῷ βορείῳ δωματίῳ μέρος αὐτοῦ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ 1907

1